

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9Co/50/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8719201633
Dátum vydania rozhodnutia: 24. 11. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Monika Jusková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2022:8719201633.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Moniky Juskovej a členov senátu, sudkyne JUDr. Jany Burešovej a sudcu JUDr. Eduarda Valenčina v spore žalobcov: 1) V. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom R. XXX/XX, XXX XX G., 2) V.. I.. F. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom S. XXXX/XX, XXX XX C., proti žalovanému: D. Q., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom C. XXX/XX, XXX XX C., o zaplatenie 30.000,- eur s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad č.k. 9C/14/2019-156 zo dňa 05.08.2021, takto

rozhodol:

Potvrďuje rozsudok.

Priznáva žalobcom voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 % s tým, že o výške trov bude rozhodnuté súdom prvej inštancie samostatným uznesením.

odôvodnenie:

1. Okresný súd Poprad (ďalej aj len „súd prvej inštancie“) napadnutým rozsudkom rozhodol takto:
„I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcom 30.000,- eur s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne od 08.12.2017 do zaplatenia, všetko do troch dní odo dňa právoplatnosti tohto rozsudku.
II. Žalobcom priznáva voči žalovanému právo na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. O výške náhrady trov konania bude rozhodnuté po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením.“

V dôvodoch svojho rozhodnutia uviedol, že žalobou súdu doručenu 26.03.2019 sa žalobcovia domáhali od žalovaného zaplatenia sumy 30.000,- eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z istiny od 08.12.2017 do zaplatenia, žiadajúc taktiež náhradu trov konania. V dôvodoch žaloby bolo uvedené, že žalobcovia poskytli žalovanému na základe zmluvy o pôžičke uzavretej dňa 05.04.2017 pôžičku vo výške 30.000,- eur bezúročne a to v deň uzatvorenia zmluvy o pôžičke. Podľa zmluvy o pôžičke sa žalovaný zaviazal vrátiť pôžičku žalobcom jednorazovo najneskôr do 07.12.2017. Na podklade tejto zmluvy o pôžičke bola na Notárskom úrade JUDr. Štefana Siskoviča v Poprade spísaná dňa 06.04.2017 notárska zápisnica N 283/2017, NZ 11809/2017, NCRIs 12041/2017 ako exekučný titul podľa zákonného ustanovenia § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Žalovaný si svoju povinnosť voči žalobcom nesplnil a pôžičku ako dlh im v určenej lehote nevrátil. Vzhľadom k tomu bol na podklade exekučnej zápisnice podaný návrh na vykonanie exekúcie, exekučné konanie bolo zastavené s poukazom na príslušný nálezh Ústavného súdu SR, ktorý pojednával o tom, že nie je možné vykonať exekúciu na podklade notárskej zápisnice na dlh, ktorý vznikne v budúcnosti. Proti súdom vo veci vydanému platobnému rozkazu č.k. 9C/14/2019-15 z 29.03.2019 podal žalovaný odpor, v ktorom uviedol, že uplatnený nárok neuznáva, nakoľko poskytnutá pôžička bola z jeho strany uhradená. Konkrétne žalobcovia cez svoju podnikateľskú činnosť prevzali funkčný a plne fungujúci obchodný priestor so zásobami tovarov. Splátkami teda pred dohodnutým dňom splatenia pôžičky bola dlžná suma uhradená, k čomu do tridsiatich dní od podania tohto odporu pošle dôkazový materiál. Na

základe dôkazov a možných svedectiev je dokázateľné, že pôžička bola splatená a nevzniká už žiaden nárok na vyplatenie pôžičky. Celú poskytnutú sumu pôžičky žalobcom už splatil a na základe tejto skutočnosti považuje ich uplatnený nárok za neopodstatnený a v celom rozsahu ho neuznáva. Vzhľadom na vyššie uvedené žiada, aby súd konanie vo veci zastavil. Následne vo vyjadrení zo dňa 23.05.2019 žalovaný doplnil, že splácanie prebiehalo splátkami predaného tovaru z jeho zásob, ktoré si prevzali k 15.06.2017. Splátky boli evidované v zošite, ktorý mal odfotený a splátky sú vyjadrené v prílohách pod písmenom X2. V prílohe pripojil tabuľku s názvom „splátky X2“ a údajmi - „15.6.: 183,66 eur; tovar: 433,42 eur; tovar: 310,82 eur; 16.6.: 577,50 eur; 17.6.: 809,75 eur; 18.6.: 547,43 eur; 19.6.: 694,72 eur; 20.6.: 564,54 eur; 21.6.: 507,29 eur; 22.6.: 620,5 eur; 23.6.: 921,55 eur; 24.6.: 1086,97 eur; 25.6.: 547,58 eur; 26.6.: 400,44 eur; 27.6.: 456,81 eur; 28.6.: 601,2 eur; 29.6.: 400,01 eur; 30.6.: 667,68 eur; 1.7.: 382,6 eur; 2.7.: 362,81 eur; 3.7.: 431,25 eur; 4.7.: 537,35 eur; 5.7.: 825,11 eur; 6.7.: 391,27 eur; 7.7.: 799,68 eur; 8.7.: 821,97 eur; 9.7.: 484,33 eur; 10.7.: 395,24 eur; 11.7.: 602,92 eur; 12.7.: 515,09 eur; 13.7.: 575,63 eur; 14.7.: 780,13 eur; 15.7.: 558,58 eur; 16.7.: 320,88 eur; 17.7.: 561,57 eur; 18.7.: chýba fotka 19.7.: 394,19 eur; 20.7.: 463,97 eur; 21.7.: chýba fotka; 22.7.: chýba fotka; 23.7.: 591,01 eur; 24.7.: 442,2 eur; 25.7.: 397,23 eur; 26.7.: 638,98 eur; 27.7.: 682,56 eur; 28.7.: 749,59 eur; 29.7.: 854,15 eur; 30.7.: chýba fotka; 31.7.: chýba fotka; 24892,16 eur“.

Žalobcovia mali obranu žalovaného uvedenú v odpore voči platobnému rozkazu za nedôvodnú, žalovaný podľa dostupných verejných registrácií nikdy nevykonával žiadnu podnikateľskú (živnostenskú) činnosť. Nikdy nevlastnil „obchodný priestor so zásobami tovaru“. Pôžička vo výške 30.000,- eur mu bola poskytnutá ako súkromnej osobe súkromnými osobami, aby mu mohli ako dlhoročnému kamarátovi pomôcť. Žalovaný s argumentáciou žalobcov nesúhlasil, mal za to, že žalobcovia cez svoju podnikateľskú činnosť prevzali funkčne a plne fungujúci obchodný priestor so zásobami tovaru, nemusí byť zapísaný v obchodnom alebo živnostenskom registri. Tento obchodný priestor bol vedený pod spoločnosťou, kde bol konateľom G. R. a bol informovaný o tom, že obchodný priestor prechádza pod podnikateľskú činnosť žalobcov. Projekt on sám vymyslel a nastavil.

Z vykonaného dokazovania, výsluchom strán sporu a listinami zo spisu súd prvej inštancie zistil, že strany sporu uzavreli dňa 05.04.2017 Zmluvu o pôžičke, na základe ktorej sa žalobcovia ako veritelia zaviazali poskytnúť žalovanému ako dlžníkovi najneskôr do 07.04.2017 pôžičku vo výške 30.000,- eur bezúročne. Žalovaný zároveň v tejto súvislosti vyhlásil, že sa zaväzuje pôžičku veriteľom zaplatiť jednorazovo najneskôr do 07.12.2017. Podľa výpisu z účtu žalobcu v 1. rade bola dňa 07.04.2017 elektronicky odoslaná platba vo výške 30.000,- eur na účet žalovaného - podľa popisu - z titulu zmluvy o pôžičke zo dňa 05.04.2017. Na Notárskom úrade JUDr. Štefana Siskoviča so sídlom v Poprade, Štefánikova 873/12 bola pred notárom spísaná dňa 06.04.2017 notárska zápisnica N 283/2017, NZ 11809/2017, NCRIs 12041/2017 obsahujúca vyhlásenie povinnej osoby (dlžníka) o uznaní dlhu a súhlase s exekúciou podľa § 41 ods. 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok) v znení neskorších právnych predpisov. Žalovaný svoju povinnosť zaplatiť jednorazovo pôžičku žalobcom do 07.12.2017 nesplnil.

Posudzujúc zistený skutkový stav súd prvej inštancie uzavrel, že žalovaný uzavretie zmluvy o poskytnutí pôžičky nenamietal, namietal len to, že ju splatil, rozporne najskôr tvrdil, že splátkami myslel tovar, ktorý mal ostať v nejakej predajni. Následne uviedol, že splátkami mali byť peniaze dávané mimo účtovníctva z predaja tovaru, pričom on to bral ako splátky. Podľa súdu prvej inštancie však predmetom zmluvy o pôžičke sú veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu. V tomto prípade malo ísť o peniaze, neprichádza do úvahy splatenie vecami iného druhu (tovarom). Žalobu mal tak za dôvodnú a preto žalobnému návrhu vyhovel.

Pri právnom posúdení odkázal súd prvej inštancie na ustanovenia Občianskeho zákonníka - § 488, § 489, § 559 ods. 1, 2, § 517 ods. 1 veta prvá, § 657.

Výrok o nároku na náhradu trov konania odôvodnil ustanovením § 255 ods. 1 CSP vychádzajúc z úspechu žalobcov vo veci.

2. Proti tomuto rozsudku podal odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f), h) Civilného sporového poriadku. Prioritne mal za to, že rozhodnutím vo veci, aj samotným konaním, došlo k porušeniu jeho práva na súdnu ochranu a spravodlivé konanie. Súd prvej inštancie v prvom rade nevykonal navrhnutý dôkaz potrebný na zistenie rozhodujúcich skutkových okolností a skutočností. Za kruciálny dôkaz vzal len tvrdenie (klamivé) žalobcov a neprejavil ani snahu o preverenie jeho tvrdení, ktoré mali jednoznačne vzťah k veci a k výške jeho dlhu. Nepredvolal svedka G. R. a možných ďalších svedkov, ktorí boli prítomní pri splácaní pôžičky po jej novácii po dohode so žalobcami. Jednoznačne prevod v podobe tovaru a prevedenia hnuiteľného majetku a duševného vlastníctva bolo vykonané na dohodnutý subjekt - obchodnú spoločnosť žalobcov a táto skutočnosť nemohla byť preukázaná, lebo

súd toto bez náležitého odôvodnenia odmietol. Žalobcovia pritom doposiaľ pokračujú v prevádzkovaní obchodu S.&S., na ktorý previedol uvedené hodnoty a prosperujú aj vďaka jeho značke a know how. Novácia, započítanie, pristúpenie k dlhu či postúpenie pohľadávky sú predsa riadne právne inštitúty, ktoré na základe zmluvnej voľnosti je možné vždy aplikovať a pri riešení jeho dlhu k nim preukázateľne došlo. Podľa žalovaného je evidentné, že sudca v rozhodnutí nereagoval na žiadne, nielen na zásadné, argumenty jeho ako žalovanej strany, ktoré uviedol počas konania a porušil tým princíp rovnosti zbraní, nevykonal dôkaz, ktorý by potvrdil ním tvrdené skutočnosti, hoci išlo o neopomenuteľný dôkaz. Uviedol, že nepopiera a ani nepopieral svoj dlh, okolnosti, ktoré popísal mu zabránili včas riadne ho vrátiť. Na splnenie dlhu hľadal viacero riešení. Napokon riešenia našiel a dlh splnil poskytnutím - odovzdaním tržieb z predaja tovaru J. - obchodu S.&S. vo D., ktorý viedol (na základe dohody o vykonaní práce) odovzdaním zásob tovaru a zariadenia predajne, počítačovej techniky a registračnej pokladnice s príslušným know how v prospech spoločnosti žalobcov F., s.r.o., a to po vzájomnej dohode. Došlo tak k novácii ich pôvodnej zmluvy, dlh za neho splnila minimálne v časti J. s.r.o. Poprad už inému veriteľovi - F. s.r.o. Súd mal na to prihliadnuť a minimálne tak došlo k čiastočnému splneniu dlhu. Obchod žalobcovia prevzali ako firma F. s.r.o. Poprad k 15.06.2017 po akceptácii jeho návrhu. V danom čase si vybavili preto aj licenciu na alkohol, uzavreli novú nájomnú zmluvu na tento priestor s doterajším prenajímateľom - N. D.. Podľa žalovaného žalobcovia mali preukázať, keď tvrdil, že tovar a zariadenie nadobudli od spoločnosti J. ako zápočet dlhu a vedel by to preukázať výsluchom svedka R., keďže na nich sa presunulo dôkazné bremeno odkiaľ teda nadobudli tovar predávaný po 15.06.2017, zariadenie predajne a počítačovú techniku ako to zaplatili, odkiaľ mali tovar, ktorý predávali. Všetko je zistiteľné na finančnej správe, na daňovom úrade, či z účtovníctva. Tovar, ktorý sa počas mesiacov jún 2017 a júl 2017 predával, bol totiž ten tovar, ktorý je uvedený v inventúrnom protokole. Išlo o tovar v hodnote 12.500,- eur, ktorý žalobcovia prevzali, takisto zariadenie s počítačovou technikou v hodnote 2.000,- eur. Minimálne teda od neho obdržali sumu vo výške 14.500,- eur. Súdu stačilo, že to poprel a jemu naopak súd nedovolil preukázať vlastné tvrdenia a od nich nič nežiadal. Bola tým porušená dôkazná teória o dôkaznom bremene a rovnosť zbraní. Svedok G. R. bol konateľom a spoločníkom J., a ten by to aj potvrdil, či listinne svoje tvrdenia doložil. Podľa žalovaného napadnuté rozhodnutie nezodpovedá ani ustanoveniu § 220 ods. 1, 2 CSP. V odvolaní citoval viaceré rozhodnutia najvyšších súdnych autorít Slovenskej republiky aj Českej republiky, ako aj Európskeho súdu ľudské práva. Žiadal preto, aby odvolací súd prihliadol na vady týkajúce sa procesných podmienok, rozsudok prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie.

3. Žalobcovia vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného uviedli, že s názorom žalovaného, že rozsudok súdu prvej inštancie je popretím spravodlivého procesu, nesúhlasia. Majú za to, že súd riadne zistil skutkový stav a na jeho základe vo veci riadne a správne rozhodol. Poukázali na to, že žalovaný od počiatku kritizoval procesné úkony súdu, vedome sa vyhýbal súdnemu pojednávaniu, účelne predlžoval časový horizont súdneho konania, z verejne dostupných zdrojov zistili, že žalovaným spomínaná firma pána R. už neexistuje, firma má viaceré exekúcie, je dlžníkom na finančnej správe, v Sociálnej poisťovni, v zdravotných poisťovniach, u dodávateľov, prenajímateľov. Niekoľko rokov daná firma nepodala daňové priznania z príjmov právnických osôb ani mesačné daňové priznania s DPH, ani výkazy z daného tovaru podliehajúce clu, ani za obdobie rokov 2017, 2018 a 2019. Nie je teda zrejme o akých „listinných dôkazoch“ v odvolaní žalobca píše. Na základe legislatívy Slovenskej republiky finančná správa nedovoľuje odovzdať tovar a zásoby podliehajúce spotrebnej dani z tabaku, liehu, čím žalobca svojim tvrdením zavádza súd. Ovláda danú legislatívu nakoľko dlhé roky pracoval v tejto oblasti a snaží sa ich len očierniť. Navrhovaný svedok, pán R., je osobou, ktorú nepoznajú osobne a nikdy s ním neobchodovali. Jedná sa o iný subjekt, právnickú osobu, ktorá s týmto súdnym procesom nemá žiadny súvis. Žalovaný nepredložil súdu žiadnu zmluvu o novácii pôžičky, lebo žiadna neexistuje. Zavádzal súd o nejakých iných právnych inštitútoch, ktoré neexistujú a preto ich nepredložil. Oni ako súkromné osoby podpísali a požičali žalovanému ako súkromnej osobe bezúročnú pôžičku, čo bolo uvedené v notárskej zápisnici a očakávali jej vrátenie rovnakou formou aj spôsobom. Všetky dôkazy o tom, že pôžička bola poskytnutá, vrátane výpisov z Q. banky, súdu predložili. Tieto dôkazy žalovaný nepoprel ani nevyvrátil. Podľa žalobcov súd správne a komplexne zistil skutkový stav a na základe neho správne spravodlivo rozhodol. Navrhli preto, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie v celom rozsahu potvrdil ako vecne správny.

4. Žalovaný vo vyjadrení k vyjadreniu žalobcov k jeho odvolaniu uviedol, že s vyjadrením žalobcov nesúhlasí. Zotrváva na tvrdeniach, ktoré uviedol v odvolaní. Nie je pravdou, že by kritizoval procesné úkony súdu, žalobcovia klamú, tak ako klamali v celom súdnom konaní a zavádzajú, že spoločnosť

J. s.r.o. Poprad - spoločnosť pána R., neexistuje. Táto spoločnosť sa totiž len zlúčila v roku 2017 so spoločnosťou C. s.r.o. Košice so všetkými právnymi dôsledkami plynúcimi z ustanovení Obchodného zákonníka. Spoločnosť C. s.r.o. je jej právnym nástupcom, táto spoločnosť naďalej existuje, je riadne zapísaná v obchodnom registri. V tejto súvislosti podľa žalovaného je potrebné poukázať na zjavnú súvislosť času zlúčenia a času prevzatia majetku spoločnosti J. s.r.o. Poprad - 15.06.2017 spoločnosťou žalobcov F. s.r.o. Poprad. Je zrejmé, že k zlúčeniu došlo až potom čo F. s.r.o. získal celý majetok od J. s.r.o.. Nevie odkiaľ žalobcovia čerpajú svoje tvrdenia o nepodaní daňových priznaní spoločnosti J. s.r.o. Pokiaľ uvádzajú, že ide o priznania za roky 2017, 2018 a 2019, ide o obdobie po zlúčení a ide tak o povinnosti, ktoré už mala výlučne spoločnosť C. s.r.o. a jej štatutárni zástupcovia, čo pán R. už nebol. Žalobcovia bezdôvodne klamlivo a šikanizujúco očierňujú žalovaného a pána R., pričom to nemá s právnym vzťahom, ktorý je predmetom tohto súdneho konania, nič spoločné. Ide tiež o novoty v odvolaní neprípustné. Tiež je nezmyselné tvrdenie žalobcov o legislatíve Slovenskej republiky, ktorá nedovolí odovzdať tovar a zásoby podliehajúce spotrebnej dani z tabaku a liehu. Uviedol, že zotráva na tom, že pán R. je osoba, ktorá vnesie do procesu nové skutočnosti. Je to nespochybniteľné a za týmto vyhlásením si stojí. Celé konanie žalobcov podľa žalovaného odporuje dobrým mravom.

5. Krajský súd v Prešove (ďalej aj len „odvolací súd“), príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 34 CSP), vzhľadom na včas podané odvolanie (§ 362 ods. 1 CSP) oprávnenou osobou (§ 359 CSP) preskúmal rozhodnutie súdu prvej inštancie v rozsahu vyplývajúcom z dôvodov uvedených v odvolaní ako aj konanie rozhodnutie súdu predchádzajúce, v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 379 a nasl. CSP. Odvolanie prejednal bez nariadenia pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vychádzajúc z toho, že nariadenie pojednávania vo veci nevyžadovala potreba zopakovania ani doplnenia dokazovania, ani dôležitý verejný záujem. Oznámenie o verejnom vyhlásení rozsudku zverejnil na úradnej tabuli ako aj na webovej stránke Krajského súdu v Prešove dňa 04.11.2022 (§ 219 ods. 3 CSP) a dospel k záveru o tom, že odvolanie dôvodným nebolo.

6. Obsiahla odvolacia argumentácia žalovaného je založená na komplexe odkazov na rozhodnutia súdnych autorít, ktoré by mali podľa žalovaného pri aplikácii názoru z nich vyplývajúcich nasvedčovať existencii tých odvolacích dôvodov, ktoré boli v odvolaní špecifikované, t.j. dôvodov podľa § 365 ods. 1 písm. d), e), f) a h) Civilného sporového poriadku.

7. Prioritne je potrebné uviesť, že odvolací súd nemá dôvod nestotožniť sa s názormi Európskeho súdu pre ľudské práva, Ústavného súdu Slovenskej republiky, Najvyššieho súdu Slovenskej republiky, Ústavného súdu Českej republiky, Najvyššieho súdu Českej republiky, na ktoré žalovaný poukázal, čo však súčasne neznamená, že názory z nich vyplývajúce sú aplikovateľné na prejednávanú spornú vec v tom zmysle, že by mali indikovať pochybenie súdu prvej inštancie pokiaľ žalobu zamietol.

8. Predmetom konania je nárok na plnenie zo záväzkového vzťahu vzniknutého zo zmluvy o pôžičke uzavretej v písomnej forme medzi stranami sporu dňa 05.04.2017, čo sporné nebolo. Sporné nebolo ani to, že žalovaný ako dlžník zo zmluvy nevrátil žalobcom predmet druhovo zhodný s tým predmetom, ku plneniu ktorého sa zaviazal - peňažné prostriedky, tak ako to predpokladá a vyžaduje ustanovenie § 657 Občianskeho zákonníka.

Sporným malo byť, čo je zrejmé z odvolacej argumentácie, či úkony strán sporu modifikovali pôvodný záväzok, resp. či ho zamýšľali zrušiť a nahradiť novým záväzkom.

9. Súčasné sporové konanie je kontradiktórne, čo znamená, že tá strana sporu, ktorá z určitej skutočnosti mieni vyvodiť právne následky, musí takú skutočnosť tvrdiť a k tvrdenej skutočnosti predložiť alebo označiť dôkazné prostriedky, inak úspešnou byť nemôže.

10. Zo spisu, z výpovede žalovaného a jeho tvrdení v odpore voči platobnému rozkazu vyplýva, že splatenie pôžičky malo byť realizované formou prevzatia „obchodného priestoru so zásobami tovaru“ podnikateľským subjektom žalobcov. Naznačoval tým, že malo dôjsť k dohode, v zmysle ktorej sa mal záväzok vzniknutý zo zmluvy o pôžičke nahradiť novým záväzkom, v ktorom by veriteľom bol podnikateľský subjekt, na ktorom participujú žalobcovia, dlžníkom on a peňažné plnenie zo zmluvy o pôžičke by bolo nahradené naturálnym plnením.

Pre platnosť takejto formy novácie záväzku, ktorý bol zriadený písomnou formou sa vyžaduje uzavretie dohody o novom záväzku realizované písomnou formou (§ 570 ods. 2 Občianskeho zákonníka).

Nedostatok písomnej formy spôsobuje neplatnosť dohody o takejto novácii v zmysle § 40 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka.

11. Z tvrdení, ani z listín zo spisu nevyplýva, ak by aj bolo pravdivé tvrdenie žalovaného o dohode o zmene subjektu na strane veriteľa a druhu plnenia, ktoré sa malo poskytnúť že by bola uzavretá nová zmluva v písomnej forme t.j. vo forme v akej bola uzavretá zmluva o pôžičke, je tak zrejmé, že ak súd prvej inštancie žalobu zamietol, jeho záver zodpovedá procesnej ne/aktivite žalovaného v tomto smere, v dôsledku čoho je aj rozhodnutie o zamietnutí žaloby správne.

12. K odvolacej námietke o tom, že súd prvej inštancie nevykonal dôkaz výsluchom pána R., ktorý mal byť, ako na pojednávaní uviedol žalovaný, informovaný o tom koľko má zostať hodnoty v obchode, tovaru, je potrebné uviesť, že súčasťou základného práva na súdnu ochranu podľa článku 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky, resp. práva na spravodlivé súdne konanie podľa článku 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd je aj vykonávanie dôkazov s cieľom ustálenia skutkových okolností súdnej veci, ktoré sú pre právne posúdenie podstatné a sú medzi účastníkmi sporné (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky zo dňa 19.10.2010, sp.zn. II. ÚS 379/09), jeho súčasťou nie je povinnosť súdu vykonať všetky dôkazy označené účastníkom konania, pretože princíp voľného hodnotenia dôkazov v konaní pred súdmi v spojení so zásadou spravodlivého rozhodnutia vo veci umožňuje sudcovi vykonať len tie dôkazy, ktoré k takémuto rozhodnutiu vedú (I. ÚS 64/97, uznesenie zo dňa 08.10.1997).

13. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva objasnenie toho, prečo súd prvej inštancie nevykonal dôkaz navrhnutý žalovaným. Súdu prvej inštancie nie je možné vytknúť dôvod, pre ktorý navrhnutý dôkaz ako nesúvisiaci s predmetom konania nevykonal. Tento postup zodpovedá princípu procesnej ekonomie ako jedného z podstatných princípov ovplyvňujúcich konanie, ktoré má byť spravodlivé pre obe strany sporu. Racionalite rozhodovania súdu nemôže zodpovedať postup smerujúci k vykonaniu dokazovania podľa návrhu žalovaného, ktorý k dôvodom výsluchu svedka na pojednávaní 05.08.2021 uviedol len to, že výsluch svedka súvisí s vecou, osobitne za situácie, ak na tomto pojednávaní uviedol len to, že pán R. bol informovaný o jeho know how a že je osobou, na účet ktorej poslal peňažné prostriedky, ktoré mu požičali žalobcovia, aby ho vyplatil lebo od neho mal pôžičku na podnikanie.

14. V súhrne týchto zistení, ktoré vyplývajú z vykonaného dokazovania, má odvolací súd za to, že pokiaľ súd prvej inštancie žalobe žalobcov vyhovel, jeho rozhodnutie zodpovedá zistenému skutkovému stavu, na zistený skutkový stav použil správny právny predpis, Občiansky zákonník, a správne ustanovenia Občianskeho zákonníka interpretoval.

15. Odvolací súd preto rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil, vrátane súvisiaceho výroku o nároku na náhradu trov konania odzrkadľujúceho výsledok, ku ktorému sa v konaní dospelo, a to podľa § 387 ods. 1, 2 Civilného sporového poriadku.

16. O nároku na náhradu trov odvolacieho konania rozhodol odvolací súd na základe § 396 ods. 1 CSP v spojení s § 262 ods. 1 CSP, podľa § 255 ods. 1 CSP. Žalobcovia boli v odvolacom konaní úspešní, preto im súd priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu. Kvantifikáciu trov zrealizuje súd prvej inštancie podľa § 262 ods. 2 CSP.

17. Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Podľa § 420 CSP, dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,

- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces.

Podľa § 421 ods. 1 CSP, dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne.

Podľa § 421 ods. 2 CSP, dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n).

Podľa § 423 CSP, dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné.

Podľa § 424 CSP, dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa § 427 ods. 1 CSP, dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy.

Podľa § 427 ods. 2 CSP, dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde.

Podľa § 428 CSP, v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh).

Podľa § 429 ods. 1 CSP, dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom.

Podľa § 429 ods. 2 CSP, povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa.